

02/06/2024

Η Πανήγυρη του Μητροπολιτικού Ναού της Αγίας Φωτεινής στη Νέα Σμύρνη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νέας Σμύρνης

Πανηγύρισε ο Μητροπολιτικός Ιερός Ναός Αγίας Φωτεινής, την Κυριακή της Σαμαρείτιδος, στη Νέα Σμύρνη. Ο [Μητροπολίτης Νικοπόλεως και Πρεβέζης κ. Χρυσόστομος](#) χοροστάτησε στον Όρθρο και προέστη της πολυαρχιερατικής θείας Λειτουργίας που ακολούθησε.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Χρυσόστομος προσφώνησε με τον χαιρετισμό «Χριστός ανέστη!» το συναγμένο πλήρωμα και εξέφρασε τις ευχαριστίες του στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Νέας Σμύρνης για την πρόσκλησή του να γίνουμε σήμερα συμπανηγυριστές για να ζητήσουμε τις πρεσβείες όχι μόνο αυτής που συνομίλησε με τον Χριστό, αλλά εκείνης που Τον ακούμπησε, που Τον είδε και που της αποκαλύφθηκαν σπουδαία πράγματα από τη ζωή της.

«Η σημερινή πρόσκληση», είπε, *«αναμοχλεύει μνήμες και γεγονότα του παρελθόντος από τις αλησμόνητες πατρίδες στη Σμύρνη, που σαν σήμερα μαζεύονταν για να γιορτάσουν τη μνήμη της στον ομώνυμο Ναό της Σμύρνης και πρόσφυγες έφυγαν από εκεί πριν από εκατό χρόνια και ίδρυσαν και έστεισαν αυτό τον Ναό για να θυμούνται την αγαπημένη τους αγία Φωτεινή στην πόλη της Σμύρνης. Διπλές, λοιπόν, οι ευχαριστίες μας για θρησκευτικούς και πατριωτικούς λόγους, καθώς αντικρύζουμε το περίφημο αυτό Τέμπλο την ιστορία του οποίου μας εξήγησε ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης στον Εσπερινό χθες βράδυ».*

«Στην ευαγγελική μας περικοπή περιγράφεται μια συνομιλία. Ο Κύριος πάει στη Σαμάρεια, σταματάει να ξεκουραστεί στο πηγάδι του Ιακώβ και να δροσιστεί. Συναντάει μια γυναίκα. Ποια; Μια γυναίκα αλλοεθνή, αμαρτωλή, εχθρική, χωριάτισσα. Κάθεται και συνομιλεί μαζί της και από αγάπη και με αγάπη. Υπερβαίνει και τις διακρίσεις και τις θρησκευτικές και τις φυλετικές, γι' αυτό που θα πεί ο Απόστολος Παύλος αργότερα «ουκ ένι Ιουδαίος ουδέ Έλλην, δούλος ή

ελεύθερος, πάντες γαρ υμείς εις εστέ». Τιμά την γυναίκα στο πρόσωπο της Σαμαρείτιδας. Δεν λογαριάζει την αξιοπρέπειά του, καθώς την εποχή εκείνη ήταν αναξιοπρεπές να συνομιλεί με μια γυναίκα, πολλώ δε μάλλον όταν αυτός ο Ιουδαίος ήταν διδάσκαλος ή Ραββί. Ο Χριστός δεν τα υπολογίζει αυτά. Η αγάπη Του νικά όλες τις προκαταλήψεις και τις φυλετικές διακρίσεις. Κάθεται ταπεινά και συνομιλεί μαζί της, και προκαλεί την απορία των μαθητών Του, καθώς θεωρείται η γυναίκα κατώτερης τάξης και δεύτερης κατηγορίας άνθρωπος.

Της αποκαλύπτει τρεις μεγάλες θεολογικές αλήθειες: Η πρώτη αλήθεια έχει σχέση με την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος, την εορτή της Πεντηκοστής. Την μεσσιανική Του ιδιότητα. Πολλές φορές ερωτώμενος από τους μαθητές Του αν είναι ο Μεσσίας, δεν απαντούσε και σιωπούσε. Τώρα ευθέως της απαντά ότι «εγώ είμαι ο Μεσσίας, ο λαλών σοι», της λέει δηλαδή ότι είναι ο αναμενόμενος Μεσσίας, ο Υιός του Θεού. Λίγο αργότερα που αποκαλύπτεται πάλι σε γυναίκες, στις Μυροφόρες, που, αν και δεν ανήκαν στον στενότερο αλλά στον ευρύτερο κύκλο των μαθητών, και ήταν αυτές που άκουσαν πρώτες το «Χαίρετε!». Ο στενότερος κύκλος Τον είχε εγκαταλείψει, ενώ αυτές στα πλαίσια της αληθινής ανθρώπινης αγάπης γι' Αυτόν, ήρθαν να δούν τον αναστάντα Κύριο. Γεύτηκαν τη χαρά της Αναστάσεως, που είναι καρπός του Αγίου Πνεύματος.

Η δεύτερη αλήθεια που αποκαλύπτει είναι τα περί της λατρείας. Η λατρεία του Θεού, της λέει, είναι πολύ ανώτερη και από αυτό που λένε οι Ιουδαίοι, ότι θα πρέπει να λατρεύεται στην Ιερουσαλήμ, και από αυτό που λένε οι Σαμαρείτες, ότι

θα έπρεπε να λατρεύεται στο όρος Γαριζίν. Ο Θεός δεν εγκλωβίζεται ούτε από τόπο ούτε από χρόνο. Διότι ο Θεός είναι πνευματικός. «Πνεύμα ο Θεός», που εγκαινιάζει την πνευματική λατρεία και δεν εγκλωβίζεται στον χρόνο και «τους προσκυνούντας αυτόν εν πνεύματι και αληθεία δει προσκυνείν».

Η τρίτη αλήθεια είναι ότι μπορεί να δώσει το ζωντανό νερό το τρεχούμενο, που όποιος το πιεί δεν θα διψάσει ποτέ ο άνθρωπος, και δεν είναι άλλο από τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Για να ξεδιψάσουμε πραγματικά, βαθιά, αληθινά, να ειρηνεύσουμε με τον Θεό, με τους άλλους και κυρίως με τον εαυτό μας, γιατί πολλές φορές εμείς έχουμε το πρόβλημα με τον εαυτό μας, χρειαζόμαστε την παρουσία του Αγίου Πνεύματος για να ενωθούμε μεταξύ μας με αγάπη ο ένας για τον άλλο. Το κοντάκι της Πεντηκοστής μας λέει: «Ότε του πυρός τας γλώσσας δένειμε εις ενότητα πάντας εκάλεσε». Αυτή είναι η ουσία: γι' αυτό κατέβηκε το Άγιο Πνεύμα, για να ενώσει τους ανθρώπους: «ίνα πάντες εν ώσι», κατά την αρχιερατική προσευχή του Κυρίου μας. Ο,τι κάνουμε, με τη χάρη του Θεού το κάνουμε: αναπνεύουμε με τη χάρη του Θεού, συντηρούμαστε με τη χάρη του Θεού, ζούμε με τη χάρη του Θεού. Και αυτό μας χαρίζει ταπείνωση, όταν το συνειδητοποιούμε και κρατάει ανοιχτούς τους ουρανούς.

Η Σαμαρείτιδα φάνηκε αντάξια της χάρης του Θεού. Την ήλεγξε ο Χριστός. Δεν θυμώνει, αλλά είχε την ταπείνωση όταν ο Θεός της αποκαλύπτει το παρελθόν της να ακούσει ταπεινά ο,τι της είπε. Την έκανε να Τον αγαπήσει και να Τον αναγνωρίσει ως Μεσσία. Και επέστρεψε στο χωριό της και είπε στους

συγχωριανούς της ότι γνώρισε, ανακάλυψε τον Μεσσία. Και πίστεψαν και οι Σαμαρείτες όχι γιατί τους το είπε εκείνη, αλλά γιατί οι ίδιοι Τον είδαν και Τον πίστεψαν. Γι' αυτό και αποκλήθηκε Ισαπόστολος, και οδηγήθηκαν στο μαρτύριο με την οικογένειά της. Χρειάζεται, λοιπόν, η δράση η δική μας για να γνωρίσουμε τον Χριστό, για να Τον συναντήσουμε μέσα στην Εκκλησία, αφού είναι η κεφαλή.

Σε ποιόν τόπο θα Τον συναντήσουμε; Στην Εκκλησία. Τι είναι η Εκκλησία; Είναι τα κτίσματα, τα μπετά, οι κολώνες; Αυτός είναι ο ναός. Όλοι εμείς είμαστε η Εκκλησία, το έμψυχο υλικό, που συναχθήκαμε σήμερα, για να δοξολογήσουμε το πρόσωπο του Χριστού. Θα Τον συναντήσουμε και θα μας αποκαλυφθεί μέσα στην ευχαριστιακή κοινότητα που είμαστε όλοι μας, κληρικοί και λαϊκοί, και όχι στον εαυτό μας μόνο, και όχι μόνο «οι παπάδες», όπως λένε υποτιμητικά κάποιοι.

Ο Θωμάς μετά το Πάθος έφυγε στενοχωρημένος, γιατί δεν μπορούσε να πιστέψει ότι αυτό συνέβη στον διδάσκαλό Του. Απομονώθηκε. Ο Χριστός δεν πήγε να τον βρεί στην απομόνωσή του, στη μοναξιά του. Τον βρήκε, όταν ήταν συναγμένοι οι μαθητές Του περνώντας μέσα από τις πόρτες. Και πως θα Τον βρούμε; Μέσα από τα Μυστήριά Του, και ιδιαίτερα μέσα από το μυστήριο της θείας Ευχαριστίας.

Αδελφοί μου, η ευλογία της Αγίας Φωτεινής και οι διάπυρες εκτενείς πρεσβείες της να βαθαινούν και να κάνουν ουσιαστικές τις σχέσεις μας με τον Θεό, όχι τυπικές, ούτε εξωτερικές, ούτε επιφανειακές, ούτε δημοσιοσχεσίτικες, αλλά να τις κάνει ουσιαστικές και πραγματικές, ώστε να αξιωθούμε όλοι της χάριτος του

Θεού».

